

Fecha de publicació:
27/04/2022

Sello Editorial:
Columna Edicions

Contacto de prensa

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 86 71

Email: nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

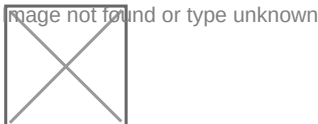
Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de
marketing i comunicació AIG:
Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Ningú em va parlar de tu

Laura Anguera

De vegades, per ser tu mateixa, has de deixar tota la teva vida enrere.

De vegades, per ser tu mateixa, has de deixar tota la teva vida enrere.

La vida de la Carolina ja no és perfecta: el divorci, les baralles constants amb la seva filla, i ara l'agonia del seu pare, el final d'una saga de l'alta burgesia catalana. La seva mare els va abandonar quan era una nena i d'ella només en coneix l'absència. Però una descoberta inesperada la porta fins a en Gabriel, l'amant de la seva mare i potser també el seu assassí. Amb ell coneixerà aquella jove indomable que es va resistir a ser una irreprotxable esposa burgesa, una troballa que farà que la Carolina es replantegi la vida.

Un retrat dels anys seixanta en què conflueixen els últims balls de gala i els primers concerts de rock, el s'Agaró més esplendorós i els banys de la Barceloneta, la rigidesa de la classe alta i els somnis de barriada, i on apareixen personatges com ara Liz Taylor, els Sírex o Simone de Beauvoir.

«Com que mai no m'he assembletat al pare, vaig decidir que la mare m'havia parit a semblança seva abans de deixar-me a la meua sort. Però en realitat, sense ella al meu costat, només m'assembletava a mi mateixa. Sentia que no encaixava a la foto de família, com no encaixa una peça vermella en un puzzle que reproduceix un cel ras. I la coïssor d'aquella pregunta que he sentit tantes vegades: "I aquests ullassos de la nena, d'on han sortit?". Sempre els meus ulls, d'un blau estrany. [...] Blau de mars freds i solitaris, com si haguessin volgut advertir-me del meu destí. Aquells ulls havien de ser herència de la meua mare».

Laura Anguera

Laura Anguera Armengol (Barcelona, 1966) va créixer amb un llibre a les mans, convençuda que, de gran, seria escriptora. Però aquell somriure –reiterat i commiseratiu– dels adults la va dur a estudiar dret i cursar un MBA a l'IESE. Ha exercit com a advocada en despatxos reconeguts, ha estat directora legal d'un club de futbol i actualment forma part d'un conegut grup audiovisual. Va viure en primera línia l'esclat de la bombolla immobiliària i es va quedar sense feina. Un bon moment per prendre's un descans, nou mesos sabàtics que van cristal·litzar en una novel·la, un debut literari amb l'enfonsament del mercat immobiliari com a teló de fons (*BOOM*). Ha hagut d'arribar aquesta maleïda pandèmia i el confinament perquè trobés el temps necessari per acabar aquesta segona novel·la. Ara es promet a si mateixa organitzar-se millor, a veure si així pot anar per la tercera. Ho veurem...

(Twitter) @lauraanguera.autora